

spørge ministeren om hun ikke ved eftertanke er enig i.

Men når vi nu skal til at citere aviser, så vil jeg da nævne, hvad direktøren for Udenrigsministeriet sagde den 29. august 1995 om netop det spørgsmål. Han sagde, at det var svært at sige, hvor grænsen gik med hensyn til at fortælle offentligheden om indholdet i de pågældende dokumenter.

Så vil jeg godt spørge ministeren: Når regeringen mener, at det er svært at sige, hvor grænsen går, mener ministeren så i ramme alvor, at der er en klar retstilstand? Mener ministeren, at der er en klar retstilstand, når den øverste ansvarlige embedsmand må erkende, at det er svært at sige, hvor grænsen går? Det håber jeg ikke ministeren mener.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg har ikke lovet øget åbenhed. Jeg har sagt, at vi har åbenhed. Jeg har sagt, at intentionerne, der altså er vedtaget af hele dette Folketing for år tilbage, har været åbenhed, åbenhed og åbenhed. Det er op til de enkelte myndigheder at leve op til denne åbenhed. Intentionerne er fuldstændig klare.

Jeg mener ikke, det er forkert at understrege, at rigsarkivaren i en given avis har besvaret et spørgsmål, der rejses i en ganske bestemt leder.

Endelig vil jeg sige, at jeg tror, der netop på baggrund af et tilfældigt onsdagsspørgsmål er vældig behov for at få en meget bred og en meget demokratisk og meget dyb diskussion omkring arkivloven, og jeg kan love spørgeren, at først i næste samling vil regeringen være parat til denne for os alle sammen utrolig vigtige og utrolig væsentlige debat om åbenhed i offentlighedens navn, om åbenheden i relation til den gode arkivlov, vi har.

Skulle der være uklare punkter på baggrund af de erfaringer, vi kan drage fra de par år, der er gået med den gældende arkivlov, så er det klart, at det er præcis de steder, hvor jeg har lovet, at vi yderligere kan præcisere ting, som vi ønsker i dette Folketing.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1642

2) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil regeringen anmode USA om en ny redegørelse om tilstedeværelsen af atomvåben i Grønland fra 1953 og frem, herunder en redegørelse for spørgsmålet om tilstedeværelsen af offensive våben og formålet med overflyvningerne med B 52-fly?«

Skriftlig begrundelse

Udenrigsministeren har givet Folketinget en redegørelse om tilstedeværelse af atomvåben i Thule frem til 1968. Denne redegørelse blev betegnet som en »definitiv afklaring«. Imidlertid viser nye oplysninger, at der med stor sandsynlighed var atomvåben og offensive atombevæbnede fly i Thule fra 1953. I stedet for at undersøge disse nye oplysninger og spørge USA's regering, om det er rigtigt, at der faktisk var flere atomvåben i Thule end hidtil oplyst, har udenrigsministeren i svaret på spørgsmål nr. S 1534 oplyst, at han fortsat skal henvise til den redegørelse, han har givet Folketinget.

Dette svar er højst utilfredsstillende. Alt tyder på, at den redegørelse, som udenrigsministeren gav Folketinget, var vildledende og bl.a. skjulte det problem, at der i Thule har været offensive atombevæbnede fly. I DR-tv's udsendelse om Thule den 7. marts 1996 fortalte en amerikansk pilot således, at man havde holdt det egentlige formål med det nedstyrtede B 52-flys tilstedeværelse i Grønland hemmeligt. Man ønskede ikke en offentlig debat om dette i forbindelse med det danske folketingsvalg. Det kan ikke være rigtigt, at udenrigsministeren vil fastholde en redegørelse, der fortier væsentlige oplysninger og dermed giver et helt forkert billede af Thulebasens rolle. Derfor bør regeringen nu afkræve USA en korrekt redegørelse.

Keld Albrechtsen (EL):

Der skete det sidste sommer, som statsministeren jo ved, at vi i Folketinget fik en redegørelse om, hvilke atomvåben der har været i Grønland og på Thulebasen, og hvilket formål disse atomvåben havde. Udenrigsministeren meddelte Folketinget, at der her var tale om, hvad han kaldte en definitiv afklaring.

Det har så senere hen vist sig, at denne afklaring ikke var mere definitiv, end at der altså er